

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA.

№ 15.

15 Września 1919 r.

TREŚĆ:

	str.
1. Przepisy w przedmiocie prowadzenia rachunkowości i kasowości w tartakach państwowych	497

PRZEPISY

w przedmiocie

prowadzenia rachunkowości i kasowości w tartakach państwowych.

Art. 1. Każdy tartak, należący do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych lub pozostający pod jego zarządem, prowadzi kasę, dowody rachunkowe i następujące księgi:

- 1) dziennik kasowy,
- 2) kwitarjusz kasy,
- 3) dziennik czynności,
- 4) wykaz odbioru kłoców w lesie,
- 5) kontrolę kłoców,
- 6) kwitarjusz dowozu kłoców,
- 7) kwitarjusz odbiórki kłoców,
- 8) księgę materiałów tartych,
- 9) wykaz trakowy,
- 10) kwitarjusz magazynowy,
- 11) asygnarjusz materiałów tartych.

- 12) kontrolę robocizny,
- 13) listę płac

Art. 2. Prowadzenie ksiąg i rachunków inaczej, jak niniejsze przepisy wymagają, lub nie na wyżej wymienionych drukach, jest bezwarunkowo niedozwolone.

I. KASA.

Art. 3. Za całość gotówki w kasie odpowiada zarówno zawiadowca tartaku, jak i kasjer.

Art. 4. Wszelkie wypłaty mogą być z kasy tartacznej uskuteczniane w ramach przewidzianego na ten cel w budżecie kredytu lub na mocy osobnych opoważnień Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych i zawsze tylko na podstawie dostatecznych dowodów rachunkowych.

Art. 5. Wszelkie wpłaty pieniężne, pochodzące ze sprzedaży materiałów tartych lub z innych dochodów tartaku, należy składać w powiatowej kasie państwowej, lub w Urzędzie Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek dochodów Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych.

Nie wolno przeto pod żadnym warunkiem pokrywać z bieżących wpływów wydatków; należy wypłacać je z zaliczek (awansów), pobieranych w Kasie państwowej na poczet kredytów, przewidzianych w budżecie.

II. DOWODY RACHUNKOWE.

Art. 6. Każdy przychód i rozchód musi być uzasadniony dowodem formalnym i prawidłowym tak co do formy, jak i co do treści.

Art. 7. Na jednym i tym samym dowodzie nie należy łączyć wydatków i przychodów, dotyczących kilku różnych pozycji i paragrafów budżetu, względnie tytułów, wymienionych w art. 21 i 22.

Art. 8. Wszelkie wypłaty, z wyjątkiem robocizny dziennej, winny być pokwitowane przez odbiorcę. O ile odbiorca nie umie pisać, kładzie znak krzyża (starozakonni kółko) przed swoim imieniem i nazwiskiem, wypisaniem przez obecnego przy wypłacie świadka, który również własnoręcznie podpisuje się z adnotacją „jako świadek”.

Personel tartaku nie może poświadczać wypłat. Pokwitowanie odbiorcy winno być tak ułożone, by kwota pieniężna wyrażona była słowami, oraz by zawierało oświadczenie „otrzymałem w całości”. Odbiór należności za robocizną, wykonaną przez najemników dziennych, kwituje 5—6 delegatów, wybranych z pośród najemników.

Art. 9. Listy płacy personelu stałego winny być układane oddzielnie dla pracowników etatowych, oddzielnie dla nietatowych. Pokwitowanie otrzymania płacy winno odpowiadać zastrzeżeniom, podanym w art. 8.

Art. 10. Na wszelkie wpłaty należy wystawiać asygnacje lub pokwitowania, zależnie od tego, czy wpłaty pochodzą ze sprzedaży materiałów, czy też z zadatków kaucyj, wpłat na rachunki bieżące i t. p. W dowodach tych ma być wyraźnie wymienione nazwisko wpłacającego, kwota pieniężna

cyframi i słowami, tytuł wpłaty, oraz wyszczególnienie odnośnego § i pozycji budżetu przychodowego.

Art. 11. W treści dowodu wypłaty należy wymienić w krótkich słowach, lecz dokładnie przedmiot, ilość, cenę jednostkową i kwotę wypłaconą. W razie potrzeby można dołączyć szczegółowy spis przedmiotów zakupionych lub rachunek, a w pokwitowaniu powołać się na załącznik.

Art. 12. Dowody rachunkowe, dotyczące wypłaty za przedmioty, wciągnięte do inwentarza, winny mieć adnotację, wskazującą, pod którą pozycją dany przedmiot wpisano do księgi inwentarza.

Art. 13. Wszelkie druki, służące dla dowodów rachunkowych, mają być wypełnione tak dokładnie, aby braki wymaganych szczegółów nie narządzały przy księgowaniu najmniejszych wątpliwości i nie powodowały niepotrzebnej korespondencji z Zarządem Okręgowym Dóbr Państwowych.

Art. 14. Wszystkie dowody kasowe mają być pisane atramentem, lub ołówkiem atramentowym i zaopatrzone w datę wystawienia, datę wypłaty, względnie wpływu do kasy, oraz odcisk urzędowej pieczęci tartaku i podpisy urzędników.

Art. 15. Pokwitowania, listy płacy i wszelkie dowody rozchodowe jak i przychodowe winny być poświadczane do wypłaty przez nadleśniczego, lub zawiadowcę tartaku.

Art. 16. Za ulokowane w Kasie Państwowej sumy, jako dowody rachunkowe, służą poświadczane pokwitowania tejże Kasy, zaopatrzone w pieczęć urzędową i podpis odpowiednich urzędników państwowych.

Art. 17. Rachunki wystawione przez osoby prywatne na sumy powyżej 5 mk. podlegają na obszarze byłej okupacji niemieckiej opłacie stemplowej w wysokości po 10 fenigów za każde pełne, lub zaczęte 100 marek. Kwity i pokwitowania na świadectwach zarobkowych od 5 do 100 mk. podlegają opłacie 10 fen., zaś powyżej 100 mk. opłacie 20 fen. W b. okupacji austriackiej należy stemplować pokwitowania na sumy tylko powyżej 12 Kor. 50 hal., opłacając 20 hal.

Listy robocizny dziennej i płace personelu stałego nie podlegają opłacie stemplowej.

III. DZIENNIK KASOWY.

Art. 18. Dziennik kasowy służy do zapisywania przychodów i rozchodów pieniężnych chronologicznie. Dziennik kasowy prowadzi zarząd tartaku na drukach według załączonego wzoru № 1 i 1-a, w księgach osobnych dla przychodu, a osobnych dla rozchodu, oprawionych, postronicowanych, przeciągniętych sznurkiem, opieczętowanych i opatrzonych poświadczeniem władzy przełożonej, wygotowując równocześnie odbitkę przez kalkę; oryginał oddziera się i wraz z dowodem przesyła do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, a kopja pozostaje w tartaku.

Wpływy gotowizny do kasy tartaku mogą pochodzić:

- a) ze sprzedaży materiałów tartych,
- b) z zadatków, kaucyj, wpłat na rachunki bieżące i t. p.

Art. 19. Dla usprawiedliwienia wpływów gotowizny służą:

- a) odcinek asygnacji, wystawionej za materiały tarte (art. 43), o ile wpływy pochodzą ze sprzedaży materiałów tartych,
- b) kwit kasowy wydany z kwitarjusza sznurowego, prowadzonego w tartaku p. t. „Kwitarjusz Kasy”, o ile wpływy pochodzą z poboru zadatków, kaucyj, wpłat za rachunki bieżące i t. p.

Art. 20. Rozchody kasy mogą być dokonywane albo we własnej kompetencji przez miejscowego nadleśniczego, lub zawiadowcę tartaku albo też z mocy upoważnień Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych.

Art. 21. Nadleśniczy, lub zawiadowca może wypłacać następujące koszty we własnej kompetencji w ramach przewidzianego na ten cel w budżecie kredytu, a mianowicie:

- 1) koszty ścinania drzewa i korowania kłoców,
- 2) „ zwózki kłoców,
- 3) „ obsługi maszyny i kotła,
- 4) „ dowózki kłoców pod traki,
- 5) „ przecierania
- 6) „ układania stosów i porządkowania placu,
- 7) „ usuwania trocin
- 8) „ przerobu odpadków tartacznych,
- 9) „ oświetlenia tartaku,
- 10) „ drobnych napraw urządzeń tartaku,
- 11) „ kupna materiałów pomocniczych,
- 12) „ kupna materiałów piśmiennych,
- 13) „ kupna drobnych utensylii kantoru i tartaku,
- 14) „ ekspedycji i przewozu materiałów tartych i odpadków.

Art. 22. Do kosztów, wymagających upoważnień Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, zalicza się następujące tytuły:

- 1) administracja tartaku,
- 2) dozór tartaku,
- 3) utrzymanie kantoru,
- 4) „ osady,
- 5) „ koni,
- 6) podatki i ubezpieczenia,
- 7) gratyfikacje i t. p.
- 8) koszty kuracji,
- 9) budowa i naprawa budowli i urządzeń tartaku,
- 10) kupno inwentarza żywego i martwego i
- 11) te wszystkie koszty, które w wyżej wymienionych 10-ciu punktach nie są przewidziane.

Art. 23. Pozycje rozchodowe należy w „dzienniku kasowym” numerować w porządku kolejnym przez cały okres sprawozdawczy i temi samei numerami oznaczać odnoszące się do nich dowody kasowe.

Art. 24. „Dziennik kasowy” należy zamykać co dni 10 t. j. w terminach 10 go, 20 go i ostatniego dnia każdego miesiąca.

IV. KWITARJUSZ KASY.

Art. 25. Kwitarjusz kasy prowadzi zarząd tartaku na drukach według załączonego wzoru № 2.

Wpisane do kwitarjusza kasy kwity pieniężne należy w końcu dnia zsumować i wszystkie pozycje przepisać do „dziennika kasowego” a przy każdej pozycji powołać się na numer kwitu kasowego.

Z powyższego wynika, że suma przychodu wyrażona w „dzienniku kasowym” winna się zgodzić z ogólną kwotą pieniężną, równającą się sumie wpływów wpisanych do „asygnarjusza materiałów tartych i kwitarjusza kasy”. Ponieważ hurtowe sprzedaże materiałów tartych mogą być dokonywane jedynie na mocy decyzji Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, przeto przy tego rodzaju wpływach należy powoływać się na numer odnośnej decyzji, upoważnienia, lub umowy, zatwierdzonej przez Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych.

V. DZIENNIK CZYNNOŚCI.

Art. 26. Dziennik czynności prowadzi osobiście i własnoręcznie nadleśniczy, lub jego zastępca w osobie zawiadowcy tartaku na drukach według załączonego wzoru № 3.

Odcinki dziennika należy składać do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych w odstępach dziesięciodniowych wraz z wyżej wymienionym oryginałem z dziennika kasowego i właściwymi dowodami rachunkowymi.

VI. WYKAZ ODBIORU KŁOCÓW W LESIE.

Art. 27. Wyrobite i odebrane przez nadleśnictwo kłocce obowiązany będzie zawiadowca, względnie delegowany w tym celu urzędnik tartaku, ponumerować kolejnym numerem tartacznym, odbijanym młotem rewolwerowym. Każdy kłoc otrzyma swój numer tartaczny, który od tej chwili będzie podstawą do dalszej kontroli. Na czole kłoca winien być oznaczony № kolejny, cechówka leśniczego, ewentualnie oddział i podział lasu, skąd drewno pochodzi.

Art. 28. Każdy kłoc należy oddzielnie z wymienieniem jego numeru, wymiarów miąższości i kosztów zwózki zapisać do „wykazu odbioru kłoców w lesie”, prowadzonego na drukach według załączonego wzoru № 4.

VII. KONTROLA KŁOCÓW.

Art. 29. Z wykazu odbioru kłoców w lesie, lub wykazu odbiorczego, sporządzonego przez leśniczego i sprawdzonego przez nadleśnictwo, przynosi sekretarz tartaku wszystkie powyższe dane do „kontroli kłoców”, prowadzonej w kantorze tartaku na drukach według załączonego wzoru № 5.

Art. 30. Kontrola kłoców służy do zapisywania ruchu kłoców tartacznych od chwili odbioru w lesie aż do przetarcia.

VIII. KWITARJUSZ DOWOZU KŁOCÓW.

Art. 31. Wywóz kłoców z lasu odbywa się pod kontrolą służby leśnej, na mocy świadectw dowozowych, wydawanych przez nadleśnictwo na drukach podług wzoru № 6.

IX. KWITARJUSZ ODBIORU KŁOCÓW W TARTAKU.

Art. 32. Na podstawie świadectw dowozu tartak dokonywać będzie odbioru zwiezionych kłoców na gruncie w tartaku. Funkcjonariusz zajęty odbiorem wpisze do „kwitarjusza odbioru kłoców w tartaku” (wzór № 7) numer tartaczny zwiezionego kłoca, nazwisko woźnicy i cenę jednostkową wynagrodzenia za dowóz. Następnie odda funkcjonariusz tartaczny woźnicy odcinek kwitu, wycofa od niego świadectwo dowozu, a cały kwitarjusz z odbitemi grzbietami i wycofanymi świadectwami przedstawi po skończonym dniu do kantoru dla wprowadzenia danych do „kontroli kłoców”, wpisania miąższości, należytości za dowóz i sprawdzenia, czy kłocę znajdują się na gruncie tartaku.

Art. 33. Przy wypłacie należności za dowóz należy kwit wycofany od woźnicy skasować przez odbicie pieczętki „zapłacono”. Kwity takie należy zapisywać do rozchodu kasy w ogólnej cyfrze masy drzewnej i należności z rozdziałem wszakże na gatunki t. j. dąb, sosna i t. p.

Art. 34. Dostawa kłoców własnymi kolejkami o tyle tylko zmieni postępowanie, że wzamian oddzielnych kwitów na każdy kłoc, dawane będą kwity ogólne na pełne transporty z podaniem numerów i miąższości, bez wykazywania należności za zwózkę, którą obliczy się oddzielnie dla całego transportu.

Art. 35. O ile kłocę dla tartaku wysyłane będą koleją, zwózką do stacji i ekspedycją kolejową zajmie się odnośne nadleśnictwo. Kłocę takie, o ile nie były ponumerowane na miejscu, należy ponumerować i pomierzyć przy odbiorze.

Art. 36. Po zapłaceniu należności za zwózkę kwit winien być od woźnicy dla dołączenia go do dowodów kasowych wycofany, a sam fakt wypłaty w odpowiedniej rubryce „kontroli” odnotowany.

X. KSIĘGA MATERJAŁÓW TARTYCH.

Art. 37. Książka ta prowadzona przez sekretarza tartaku na zwykłym trzyrubrykowym (conto—correntowym) papierze, jest przeznaczona dla zapisywania obrotu materjałów tartych. (wzór № 8).

Rubryka pierwsza służyć będzie dla ilości, druga dla miąższości, trzecia dla wartości danego materjału. Każdy materjał oddzielnego gatunku, klasy, sortymentu i wymiarów otrzyma oddzielnie swe konto ze stroną lewą „Winien” dla przychodów i prawą „Ma” dla rozchodów.

Do przychodu należy wpisywać materjał przetarty na podstawie zapisów wykazu trakowego, a do rozchodu materjały sprzedane według kwitów magazyniera, lub asygnacji kantoru.

XI. WYKAZ TRAKOWY.

Art. 38. Trakowi, lub inni pracownicy, którym kontrola traków będzie powierzona, obowiązani są zapisywać do wykazu trakowego (wzór № 9) numer, gatunek i długość kłoca dowiezonego do traka, a po przetarciu tego kłoca klasę, sortyment, ilość i ogólną szerokość otrzymanego materiału. Dla informacji zaś rozwożących i układających materiały tarte należy oznaczyć na nich klasę, długość i grubość.

Przykład: na desce klasy III, długości 5 m., grubości 27 mm. winno być napisane:

III—5—27.

Art. 39. Ponieważ magazynier tartaku odpowiada za manca w materiałach tartych, przeto powinna być mu pozostawiona możliwość sprawdzenia zapisów trakowego.

Art. 40. „Wykaz trakowy” należy prowadzić przez kalkę w 2 egzemplarzach, z których jeden odbity przez kalkę oddawany będzie do kantoru. Wykaz trakowy stale pozostaje przy traku dla bieżących zapisów, które poświadcza magazynier.

Art. 41. Na podstawie zapisów trakowych, poświadczonych przez magazyniera, sekretarz tartaku rozchoduje kłocę w „kontroli kłoców”, wypełniając odnośne rubryki, a otrzymany z przetarcia materiał przychodzi pod odnośniami kontami „księgi materiałów tartych”, odnotowując w odcinku wykazu trakowego folja księgi materiałów tartych. Do przychodu należy zapisywać ilość i miąższość, obliczoną na podstawie podanych wymiarów

Art. 42. Magazynierowi przysługuje prawo kontrolowania rozchodów t. j. wydatku materiałów tartych, dokonanego na podstawie jego kwitów, sprawdzonych przez kantor i na podstawie asygnacji kantoru, realizowanych przez niego.

XII. KWITARJUSZE MATERJAŁÓW TARTYCH.

Art. 43. Kwitarjusz magazynowy prowadzi magazynier na druku według załączonego wzoru № 10.

Z kwitarjusza tego wypisuje magazynier kwity na miejscu, przy ładowaniu materiałów tartacznych na furmanki. Obowiązany on jest obliczyć miąższość wydanych materiałów i wymienić ją w kwicie.

Kwit taki ma być wypisany w dwóch egzemplarzach; jeden w oryginale otrzymuje nabywca i zgłasza się z nim do kantoru, gdzie sprawdzają zawartość fury i obliczają należytość, drugi egzemplarz w kopji odbity przez kalkę pozostaje u magazyniera i służy mu do obliczenia pozostałego po sprzedaży zapasu, wyjaśnienia ewentualnego manca i t. p.

XIII. ASYGNARJUSZ MATERJAŁÓW TARTYCH.

Art. 44. Do asygnarjusza materiałów tartych zapisuje sekretarz tartaku obliczoną za wydane materiały należność (wzór № 11).

Kwit magazyniera winien być doklejony do grzbietu asygnarjusza, natomiast należy wydać markę dla bramowego, oraz odcinek asygnacji, który stanowi zarazem dowód uiszczenia należności za wydane materiały.

Art. 45. Markę oddaje interesant bramowemu, któremu bez niego nie wolno wypuścić z tartaku żadnego materiału.

Art. 46. Bramowy winien kasować marki z całego dnia pieczętą „wywieziono” i oddać je magazynierowi, który obowiązany jest poświadczyc w książce służbowej bramowego odbiór marek przy wymienieniu ich numerów, a następnie dokleić marki te do odnośnych kwitów w grzbiecie kwitarjusza magazynowego i sprawdzić, czy obliczona należność pokrywa jego kwity.

Art. 47. Dane z kwitów i asygnarjusza, dotyczące wydatków materiałów, sekretarz kantoru wpisuje do odnośnych kont „księgi szczegółowej materiałów tartych”, rozchodując wydane materiały i zapisując folja kont do odpowiedniej rubryki kwitu magazynowego w asygnarjuszu.

Art. 48. Po skończonej każdodzienniej sprzedaży należy poszczególne pozycje asygnarjusza przeliczyć i podsumować, a otrzymaną cyfrę dziennego przychodu pieniędzy zapisać w ogólnej sumie do „dziennika kasy”.

Art. 49. Na materiały tarte, wydane na rachunek, należy prowadzić szczegółowo „wyciąg z asygnarjusza sprzedaży materiałów tartych na rachunek” i przysyłać go co dziesięć dni Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych.

Art. 50. Po upływie każdego 10 dni należy:

- 1) sprawdzić zgodność rozchodów księgi materiałów tartych z asygnarjuszem materiałów tartych;
- 2) wyprowadzić w księdze materiałów tartych ilościowe pozostałości tychże materiałów;
- 3) sporządzić „wyciąg z księgi materiałów tartych” z dopisaniem sald, przyczem do wyciągu zajmować należy sumy ogólne za cały okres dziesięciodniowy.

Art. 51. Wymienione w art. 49 i 50 wyciągi należy co dni 10 przedstawiać do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych razem z odbitką kalkową z „Dziennika Kasy”.

Art. 52. Wyciągi „z księgi materiałów tartych” należy sporządzać w ugrupowaniu: gatunkami, klasami i sortymentami, co da się uskutecznić przez odpowiednie ułożenie skorowidza, do którego przy sporządzeniu wyciągów należy się stosować.

XIV. KONTROLA ROBOCIZNY I LISTA PŁAC.

Art. 53. Przy sporządzaniu kontroli robocizny (wzór № 12) i listy płac (wzór № 13) należy się stosować do postanowień art. 7 niniejszych przepisów. W szczególności winien zawiadowca tartaku w „kontrolu robocizny” pozakładać odnośne tytuły, jak: obsługa maszyny i kotła, gdzie zaliczać należy i pensję mechanika, dowózkę kłoców, przecieranie, układanie materiałów, usuwanie trocin, przerób odpadków tartacznych i t. p. i pod temi tytułami zapisywać robotników zajętych odnośnymi robotami.

XV. UPOWAŻNIENIE DO WYDATKÓW KREDYTOWYCH.

Art. 54. Wydatki kredytowe (na rachunek) mogą odbywać się jedynie na mocy upoważnień Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych. Tartak obowiązany jest otrzymane upoważnienia doklejać do odpowiednich akt i czuwać nad realizowaniem tych upoważnień. Upoważnienia Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych będą wydawane w dwóch egzemplarzach: jeden dla tartaku, drugi dla interesanta. Egzemplarz dla interesanta pozostaje tak długo w rękach u tegoż, jak długo trwa realizacja upoważnienia. Egzemplarz zrealizowany tartak od interesanta wycofa i przedstawi przy wyciągach do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych. Wydatki czynione na mocy upoważnień należy w tartaku na obydwóch egzemplarzach upoważnień odnotowywać. Czynność tę załatwia magazynier wspólnie z sekretarzem.

Art. 55. Upoważnienia w ciągu roku sprawozdawczego, względnie w ciągu terminu na upoważnieniu określonego niezrealizowane należy zwracać do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, jako wymagające potwierdzenia na rok następny.

XVI. KSIĘGA INWENTARZA.

Art. 56. Każdy tartak ma prowadzić księgę inwentarza na przepisany druku według wzoru XVI Przepisów prowadzenia rachunkowości i kasowości w nadleśnictwach.

Art. 57. Do księgi inwentarza wpisywać należy wszelkie przedmioty, zakupione z gotówki państwowej, bądź też dostarczone przez Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych, lub uzyskane w jakikolwiek inny dozwolony sposób. Na odnośnym dowodzie kasowym należy podać stronę i pozycję, pod którą dany przedmiot w księdze inwentarza zamieszczono.

Art. 58. Każdą zmianę w inwentarzu, przychodzie lub rozchodzie należy usprawiedliwić zarządzeniami i upoważnieniami władzy wyższej, stosując się do art. art. 72, 73 i 74 Przepisów prowadzenia rachunkowości i kasowości w nadleśnictwach.

XVII. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Art. 59. Omyłki w zapisach winny być w sposób widoczny poprawione. Wskrobywanie, wycieranie gumą, lub też wywabianie sposobem chemicznym jest niedozwolone. Jeśli spostrzeżono pomyłkę rachunkową już po wysłaniu ksiąg i dowodów rachunkowych do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, należy o tem donieść w osobnem piśmie i zakomunikować co w tym względzie dla sprostowania dostrzeżonych błędów i niezgodności w księgach i dowodach rachunkowych tartaku uczyniono.

Art. 60. Wszystkie zapisy, dotyczące materiałów tartych, kłoców i odpadków tartacznych, muszą być bardzo dokładne i w swych szczegółach tak ściśle, jasne i zrozumiałe, aby księgowanie i rozsegregowywanie ich

w Rachubie Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych na poszczególne rodzaje, gatunki i sortymenty drewna, oraz klasyfikacja podług obowiązującego cennika nie nastęrczały żadnych wątpliwości, które powodowałyby tylko niepotrzebną korespondencję.

Z tego samego powodu niedopuszczalne jest wychodzenie poza przepisane normy.

Art. 61. Wszystkie dotychczas wydane rozporządzenia, odnoszące się do prowadzenia rachunkowości i kasowości tartacznej, tracą moc obowiązującą.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

Tartak Dziennik kasowy od d. do 19

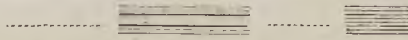
№ kolejny	Ilość dowodów	§, p. budżetu	ROZCHÓD							Zaksię- gowano
			z przeniesienia . . .							
			do przeniesienia . . .							

№

Zarząd Tartaku w.....
poświadcza, że

Miejsce
marki
stemplowej

wpłacił do kasy tytułem.....

wyraźnie

..... d. 19... r.

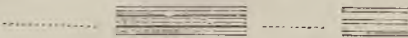
Kasjer-sekretarz

№

Zarząd Tartaku w.....
poświadcza, że

Miejsce
marki
stemplowej

wpłacił do kasy tytułem.....

wyraźnie

..... d. 19... r.

Kasjer-sekretarz

Tartak w _____

Dziennik czynności №

Dnia _____

19 ____ r.

I. Obrót kłoców tartacznych.

1. Odebrano kłoców dla tartaku:

Gdzie? {

Wykaz odbioru w lesie

od № tart. | do № tart.

GATUNEK

Ilość

Miaższność w m³

Wartość pieniężna

Razem

2. Zwieziono kłoców — według kwitarjusza odbioru kłoców z podaniem należności za zwózkę.

3. Przetarto kłoców — według zeszytów trakowych

II. Obrót materiałów tartych.

Pozostałość z dnia poprzedniego

Przychód według zeszytów trakowych

Razem

Rozchód według asygnarjusza

Pozostałość na dzień następnny

Razem jak wyżej

Miaższność w m³**III. Obrót gotowizny.**

Pozostałość kasy z dnia poprzedniego

Przychód

Razem

Rozchód

Pozostałość kasy na dzień następnny

Razem jak wyżej

Gotowizna

IV. R o b o c i z n a .**Rodzaj pracy.**

Odbiór kłoców

Obsługa maszyn

Dowóz kłoców do traków

Przecieranie

Układanie stosów i porządkowanie

Przerób odpadków

Naprawy

Wysyłki i przewozy

Ilość osób

Wyszczególnienie godzin ruchu.

traków od godz. _____ do godz. _____ razem _____

" " " " " " " "

" " " " " " " "

cyrkularek " " " "

" " " " " " " "

Ilość godzin

V. Obrót inwentarza żywego i martwego.

Przychód

Strona ks.inwen.

Wartość kupna

Rozchód

Str. ks.inwen.

Wartość inwentaryjna

VI. Czynności koni fabrycznych.**VII. S p r a w y o s o b o w e .****VIII. Rewizje czynności i rachunków tartaku dokonywane przez delegatów władz wyższych.**

Podpis prowadzącego dziennik _____

Świadcstwo dowozu Nr.

Wydano celem dowozu do Tartaku

.....

z

kłoców sztuk za Nr. Nr.

.....

.....

dnia / 19... r.

Wydający

.....

.....

.....

Wzór № 7. (Art. 32).

№

.....

.....

Za zwiezenie kloca

№

miąższości

należy się

dn. / 19... r.

.....

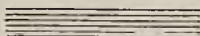
ZARZĄD TARTAKU

w

Nr.

Za materiały tarte wydane na mocy

pobrano gotowizną od W.P. }
odpisano na rachunek } z

wyrażnie

a mianowicie za

.....

.....

Miejsce
marki
stemplo-
wej

..... dnia 19... r.

Kasjer — Sekretarz

Marka Nr. dnia / 19... r.

Za materiały wydane w/g kwitu Magazyniera za Nr.

pobrano gotowizną od W. P. }
odpisano na rachunek }

Sekretarz

A i DÓBR PAŃSTWOWYCH.

